

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Man gik derefter tilbage til punkt 1 på dagsordenen:

Forespørgsel til landbrugsministeren af Morten Lange m. fl.

Forhandlingen genoptoges.

Kjær Rasmussen: Hvis man vil prøve på at skabe sig et nogenlunde holdbart billede af dansk landbrugs muligheder i fremtiden, må man forsøge at sætte det i relation også til den globale fødevarer-situation. I vor mærkeligt indrettede verden findes en hungerkløft, på hvis ene side befinder sig 1 milliard mennesker, som har mulighed for at spise sig mætte hver dag, og på hvis anden side der er 2 milliarder mennesker, som lever på eller under sultegrænsen. Denne tingenes tilstand er også et udtryk for den efterhånden mere og mere omtalte nord-syd konflikt, der jo i realiteten er det eneste spændingsskabende moment i verden af i dag.

Her i vores land har vi i mangfoldige år kunnet prale af at have et højt udviklet landbrug, der er så produktionsdygtigt, at langt størsteparten af dets frembringelser kan eksporteres. Hvis man tror, at denne enorme produktion alene skyldes den danske landmands dygtighed, tager man imidlertid fejl. Uden en stor import af oliefrøer, fiskemel, vegetabiliske olier og kunstgødning var det danske produktionsresultat simpelt hen ikke muligt.

Ser man efter, hvor disse basisprodukter kommer fra, vil man opdage, at langt størsteparten af dem kommer fra landene i syd, som har mere end hårdt brug for dem selv, ikke til føde for dyr, men til føde for mennesker. Herhjemme fylder vi de importerede æggevidestoffer i vore dyr og sender dernæst disse ud over Europa som forædlede landbrugsprodukter, ud over et Europa og

et Nordamerika, som i forvejen er mættet med fødevarer.

U-landene, der har muliggjort denne trafik, er ude af stand til at betale for de forædlede landbrugsprodukter fra Danmark og andre højtudviklede landbrugslande. Resultatet er derfor, at der ganske ensidigt løber en strøm af værdifuldt æggevidestof fra de sultende til de mætte. Den svenske levnedsmiddeltækniker Georg Borgström, som er ansat ved Michigan State University, USA, vil således vide, at Danmark importerer næsten 4 gange så meget æggevidestof, som gennemsnitsdanskeren i alt bruger, både af planteæggevidestof og af dyrisk æggevidestof, og han konstaterer dernæst, at det danske landbrugs mirakel var en umulighed uden flere hundrede ha land i USA, Afrika og Latinamerika.

Denne kendsgerning eller dette røveri, som Borgström kalder det, burde nok få os til at indse, at landbrugsproblemerne i virkeligheden er globale, og at de kræver en global løsning. Jeg tager dette med, fordi vi mener, at disse aspekter har været alt for lidt diskuteret, når dansk landbrugs problemer i øvrigt var til debat. Vi bliver nødt til at vralte ud af vores hjemlige andegård og indse, at hungerkløften uddybes, og at vi har et medansvar derfor.

Forleden dag fik vi udenrigsministerens redegørelse vedrørende UNCTAD her i folketinget. Udenrigsministeren oplyste ved den lejlighed, at Danmark var rede til at give u-landenes industrieksport toldfrihed, hvis vel at mærke de øvrige nordiske lande var rede til det samme. Så langt så godt, men hvad med u-landenes landbrugsprodukter? Er vi også rede til at afskaffe de resterende afgifter her? Jeg kunne nævne, at sukkeraftalen som bekendt ophæves i 1971, og til den ende kunne det være relevant at spørge: vil man på det tidspunkt være rede til at åbne for f. eks. import af sukkerrør fra Cuba? Det er man næppe rede til. Og Danmark har naturligvis heller ikke alene skylden for, at protektionismen flourer på landbrugsvareområdet.

Jeg har taget dette u-landsafsnit med her, fordi man efter vores mening ikke bør lade nogen lejlighed gå fra sig til at gøre opmærksom på den mere og mere tilspidsede nord-syd konflikt og dens årsager. Efter vor me-